

verne til § 2, at man tænker paa „praktiske Forretningsfolk, Teknikere, Socialøkonomer og lignende“. Det vil med andre Ord sige, at det først og fremmest er interesserede Folk, man tilkalder, og dernæst Akademikere. Efter al den Opposition, som Venstre rettede mod Sættelsen af de Udvalg, som foresoges dels af det ærede Medlem Hr. Rode vedrørende hans Forslag om Truster og dels af den tidligere Erhvervsminister angaaende Avancebegrænsning, forstaar jeg ikke, at man fra Regeringens Side vil møde med et Forslag som dette, hvor der ikke staaar det fjerneste om, hvorledes man vil foretage Nedsættelsen af saadanne Undersøgelseskommissioner. Man overlader ganske roligt til en Domstol at udpege, hvem den finder for godt; der er ikke givet Regler i den Henseende fra Ministeriets Side, og jeg synes heller ikke, at den højtærede Minister i sin Fremsettelsestale gjorde det. Heller ikke findes der i den nuværende Indenrigsministers lange Tale i Fjor i Folketinget noget derom, lige saa lidt som det ærede Medlem Hr. Pinstrup giver nogen som helst Anvisning paa, hvordan saadanne Undersøgelseskommissioner, der skal rode og rage i de handlendes og Forretningernes Sager, skal udpeges. Det maa dog være til en vis Grad ansvarlige Personer, man tager til en saadan Undersøgelseskommission, og ikke saadanne Personer, som en Dommer — man ved endda ikke, hvad det er for en Dommer — skal udpege. Og hvad skal saa alt dette til med disse Undersøgelseskommissioner, der skal rode og grave i andre Folks Sager? Hvad skal det til? Er det af Hensyn til den store Befolkning, man gør dette? Er det for at sikre den mod for høje Priser, som det ærede Medlem Hr. Pinstrup nu stod og talte om? Nej, det er det aldeles ikke, det er ene og alene for at kunne frede ham, der har brudt Aftalerne; han skal være en fredhellig Person; og for at skærme ham skal der nedsættes Undersøgelseskommissioner, til hvem Forretningsfolk naturligvis skal udlevere deres Regnskabsbøger og mange andre Ting. Jeg synes oprigtig talt, at den højtærede Minister har været saa uheldig, som noget Menneske kan være, ved Udarbejdelsen af § 2.

Men det bliver dog endnu værre, naar man kommer til § 3; og det er ogsaa den Paragraf, det hele drejer sig om. De to første Paragraffer er kun Skueretter; og det ærede Medlem Hr. J. C. A. Larsen har ganske Ret, naar han siger, at de er uden Betydning, og at de hverken vil gøre godt eller ondt, af den simple Grund, at de kun vil blive anvendt een Gang hvert tusinde

Aar. Alene af den Grund tør jeg nok sige, at det ikke har saa stor Betydning, hvad der staaar i disse to Paragraffer. Men noget andet er det med § 3; der stikker Hestefoden og Hensigten frem; der skjuler sig en udpræget Klasseegoisme, saaledes som vi fik den serveret af den ærede Ordfører for Venstre (Pinstrup), der i Dag talte rent ud, medens den højtærede Minister i sin Fremsettelsestale gik hen over dette Spørgsmaal med en Harefod og søgte at skjule den virkelige Hensigt. Thi den virkelige Hensigt med § 3 er jo at komme Arbejderklassen og Arbejderklassens Organisationer til Livs. Jeg vil gerne tillade mig at oplæse et Stykke af denne mærkelige Paragraf, der lyder saaledes: „Enhver Art af økonomisk eller personlig Forfølgelse af den enkelte i Pris-, Produktions- og lignende Forhold — derunder Boycotning —, der har til Formaal at begrænse den enkeltes Erhvervs- eller Arbejdsfrihed, hemme den frie Konkurrence og direkte eller indirekte at hidføre Monopolet indenfor det paagældende Erhverv, er ulovlig og paadrager, foruden Erstatning for den Skade, nævnte Forfølgelse har tilføjet vedkommende, Straf af simpelt Fængsel eller, under formildende Omstændigheder, Bøder indtil 100 000 Kr.“ Ser De — der mangler der et Ord, der skulde skydes ind efter 100 000 Kr., højtærede Hr. Minister! Der skulde staa „eller Træhest“! Medens den ærede Ordfører for Venstre stod her og talte i sin ualmindelig selvglade Bondestolthed, faldt det mig ind, at dette Ord manglede; thi det er i Virkeligheden en meget haardhændet, udemokratisk og inhuman Opfattelse, som ligger til Grund for Forslaget og i endnu højere Grad laa til Grund for den Tale, som den ærede Ordfører for Venstre holdt her i Dag. Alle de mange og udviklede Sætninger med mange Tankestreger tjener kun til at dække over den Kendsgerning, at det, man vil her, er at skabe en Beskyttelseslovgivning for Skruebrækkere og skabe Muligheder for, at Arbejdsgivere kan overfalde Arbejdere. Jeg ved vel, at den højtærede Minister vil sige dertil, at Loven ogsaa skal virke til den anden Side, at den ogsaa skal bringes i Anvendelse overfor Arbejdsgivere, som forbryder sig paa det heromhandlede Omraade. Men Loven vil blive ganske uden Betydning i saa Henseende; den Arm, som Politiet faar efter denne Lov, vil aldrig være saa lang, at den kan ramme den rige Mand; derimod vil det altid være saare let at ramme den fattige Mand; det kommer den højtærede Minister ikke udenom. Jeg skal nævne et Par Eksempler i saa Hen-